

Poděkování za podporu v roce 2014

Klub přátel

Vážení přátelé,

rádi bychom Vám poděkovali za Vaši trvalou podporu činnosti Člověka v tísní a členství v Klubu přátel.

Také v roce 2014 jsme díky Klubu přátel pomáhali po celém světě lidem v nouzi. Ať už se jednalo o lidi prchající před násilím Islámského státu v Iráku, vesničany utopené hluboko v pralesích východního Konga, nebo aktivisty bojující za svobodu v diktaturách, Vaše dary vždy pomáhaly dělat svět lepším místem pro život. Mnohdy navíc, hlavně ve válkách nebo při přírodních katastrofách, měla i drobná pomoc takový účinek, že dokázala zachraňovat životy.

Dovolte nám poděkovat Vám za Vaši přízeň a podporu. Na následujících stránkách bychom Vám chtěli přiblížit, jakým způsobem Člověk v tísní využil Vaše dary. Bez Vás by nic z toho nebylo možné. Děkuje.

UKRAJINA – POTRAVINY A LÉKY PRO LIDI TRPÍCÍ KVŮLI VÁLCE

Jen několik desítek hodin jízdy autem na východ od našich hranic, v oblastech kolem ukrajinských měst Doněck a Luhansk, zuří už více než půl roku válka mezi ukrajinskou armádou a proruskými separatisty. Ozbrojený konflikt, který si ještě donedávna nikdo v Evropě neuměl představit, si dosud vyžádal tisíce mrtvých

FOTO: JAN MRKVIČKA

FOTO: JAN MRKVIČKA

FOTO: IVO DOKOUPIL

a z domovů vyhnal minimálně milion lidí. Část z nich teď žije, kde se dá – u příbuzných nebo v provizorních ubytovnách, a čeká na konec bojů, který je však v nedohlednu. Další miliony lidí pak zůstávají v oblastech bojů a čelí každý den ohrožení života.

Klub přátel pomohl na východě Ukrajiny při rozjezdu rozsáhlé humanitární operace. Již během léta jsme tak mohli dodat potraviny, léky nebo vodu prvním stovkám rodin a zároveň provést nutný průzkum situace v oblasti.

Pomáháme všem lidem, kteří v této válce trpí – a to jak na území ovládaném armádou, tak v oblastech pod kontrolou separatistů.

Vedle téměř každodenní distribuce potravinových a hygienických balíčků v doněcké a luhanské oblasti se Člověk v tísni zaměřil na pomoc s rekonstrukcí stovek válkou poničených domů. Podpořili jsme také tábory, nemocnice nebo rekreační objekty, kde se shromažďuje nejvíce uprchlíků. Rozdáváme dětskou výživu, pomáhali jsme tábory připravit na zimu, dovezli jsme chybějící lůžka, teplé ošacení a další potřeby. Léky jsme doručili do tří nemocnic ve Slavjansku a několika uprchlických táborů.

Dodávky léků zajišťujeme také do obklíčeného Doněcku, kde jsme založili stálou kancelář. Dáváme prioritu lidem s diabetem, vysokým krevním tlakem a astmatikům – tito lidé jsou na lécích závislí a v současné době je nemají za co pořídit nebo nejsou dostupné vůbec. Dobrovolníci distribují potravinovou a další pomoc také v okolí Makijevky a Mospina.

Naše pomoc na Ukrajině bude pokračovat i v roce 2015. Lidé si zde nyní hlavně přejí přežít v pořádku zimu, proto jsou momentálně důležité distribuce teplého oblečení nebo pomoc s opravami poškozených domů.

FOTO: TOMÁŠ VLACH

FOTO: STANISLAV KRUPAŘ

FOTO: STANISLAV KRUPAŘ

„Co potřebujete? Jídlo? Matrace? Deky?“ zkoušíme se ptát Michaila Nikolajeviče z Ilovajska. Ten jen potichu vrtí hlavou a po chvíli ještě tišším hlasem řekne: „Ne. Můj dům. Vraťte mi můj dům.“ Na stará kolena ho opravil a těšil se, jak v něm oslaví osmdesáté narozeniny.

Místo toho přišla válka a Ilovajsk se stal jedním z jejích tragických míst, právě tady se dostaly do obklíčení jednotky ukrajinské armády. Ve městě se tvrdě bojovalo, zahynulo několik desítek civilistů. Ostřelování zničilo na 350 domů včetně deseti činžáků, obnovit se je nepodařilo.

Lidé žijí tak jako Michail Nikolajevič buď u příbuzných, nebo jim město sehnalo náhradní ubytování. Zatímco s menšími poškozeními si lidé poradili, úplně zničené domy nikdo neopravuje a ani na to nejsou finance. „Co budu dělat? Nevím. Bydlím u souseda, který se dočasně odstěhoval. Zatím. Pokud přijede, můžu jít jinam. Ale já chci být tady. Chci svůj dům,“ opakuje Michail.

IRÁK – UPRCHLÍCI JSOU PRAKTICKY VŠUDE

Rozsáhlé oblasti na severu Iráku momentálně kontroluje teroristická skupina Islámský stát. Cílem největších perzekucí jsou menšiny – například Jezídové nebo Šabakové. V oblasti guvernorátu Dohuk, ležícího na sever od islamisty obsazeného Mosulu, se nyní nacházejí stovky tisíc uprchlíků.

Ve spolupráci s místními partnery jsme pomohli stovce rodin, z nichž některé mají za sebou útěk před ISIL z pohoří Sindžár. Darovali jsme jim matrace, přikrývky a také materiál na provizorní opravu obydlí, ve kterých se ukrývají. Čtyřicet nejvíce ohrožených rodin navíc dostalo peníze na nákup základních potřeb. Neutěšenou situaci v oblasti nadále sledujeme a pomáhat zde chceme i v letošním roce.

FOTO: TOMÁŠ VLACH

FOTO: STANISLAV KRUPAR

FOTO: JAN PEJŘIL

Pomáhali jsme především lidem, kteří žijí mimo oficiální uprchlické tábory a ke kterým se dosud nedostala téměř žádná humanitární pomoc.

Mnohdy to byly vdovy s dětmi, staří lidé nebo rodiny, kde se o nemocné rodiče musí starat malé děti. Obývají opuštěné a rozpadlé domy, kde není elektřina, v zimě si není čím zatopit a postrádají také jakékoliv hygienické zařízení.

„Uprchlíci jsou prakticky všude,“ říká Jan Pejřil, koordinátor Člověka v tísní v Iráku. „Řada z nich je vysílená, zažívají hodně traumat, každý chce sdělit svůj příběh. Chybí členové rodin, dívky často prošly opakovaným znásilněním předtím, než se jim podařilo utéct nebo než se povedlo jejich život vykoupit a vrátit je zpět k rodině. Útěk trvající v mnoha případech přes týden, kdy nebylo pořádně co jíst ani pít, zanechal na mnohých lidech hluboké a pravděpodobně nesmazatelné stopy. Hned od počátku nám bylo jasné, že pomoc musíme poskytnout hlavně těmto lidem, kteří se tu protloukají na vlastní pěst, kteří jsou dále od větších měst a uprchlických táborů a k nimž se humanitární pomoc v podstatě nemá jak dostat.“

OBNOVA PO TAJFONU HAYIAN

Díky Klubu přátel jsme v uplynulém roce podpořili práci našeho týmu na Filipínách, který pomáhá zdejšími lidem vypořádat se s následky ničivého tajfunu. Ten se přes ostrovy přehnal v listopadu 2013 a zanechal za sebou tisíce obětí a miliony lidí připravil o práci i střechu nad hlavou.

Řada rodin dodnes žije v dočasných přístřešcích, tajfun je navíc připravil o kokosové palmy, které byly pro spoustu z nich důležitým zdrojem obživy. Člověk v tísní proto pomáhá těmto lidem znovu se postavit na vlastní nohy.

FOTO: JAN PEJŘIL

FOTO: JAN PEJŘIL

FOTO: JAN MRKVIČKA

Podpořili jsme celkem 400 rodin, aby si mohly pořídit hospodářská zvířata nebo založit drobnou živnost. Prodej mléka, vajec nebo masa na trhu umožní těmto lidem vydělat dost peněz, aby se opět dokázali postavit na vlastní nohy.

„Kvůli tajfunu jsme přišli o všechnen příjem z kokosových palm. Museli jsme prodat naše dvě prasata i dvě krávy, abychom měli dostatek peněz na opravu domu a další nezbytnosti. V současnosti se snažíme dát do pořádku polnosti,“ vypráví čtyřiapadesátiletá Salamida, matka tří dětí. Ty sice již dostudovaly, ale stále se jim nedaří najít si práci. „Jsme vděční za pomoc, kterou nám Člověk v tísni poskytl. Mohli jsme si koupit býčka a já se dozvěděla, jak zvířata přikrmovat a léčit některé jejich nemoci. Později, až na to budeme mít, bych ráda koupila i krávu, abychom mohli rozšířit chov.“

Kromě pomoci jednotlivcům jsme také pracovali na více než 30 školách. Bylo opraveno 66 školních budov se 125 třídami. Do lavic tak mohlo opět zasednout více než 4 000 dětí.

Za rok jsme odklidili desítky tisíc popadaných stromů, zpřístupnili 38 km cest nebo postavili tři mosty. Opravili jsme také 2 zdravotnická střediska a 4 denní centra pro děti. S touto prací nám pomáhalo 6 649 Filipínců, kteří si tak přivydělali na zajištění nejzákladnějších potřeb pro své rodiny, a navíc se zapojili do obnovy veřejných míst.

Protože byl rozsah škod enormní, bude trvat ještě několik let, než se Filipíny z řádění tajfunu vzpamatují. Člověk v tísni tak bude i v letošním roce pomáhat s opravami a podporovat zdejší chudé rodiny.

FOTO: JAN MRKVIČKA

FOTO: JAN MRKVIČKA

FOTO: JAN MRKVIČKA

KONGO – LÉČÍME PODVYŽIVENÉ DĚTI

Na východě Konga v provincii Jižní Kivu pracujeme často v obtížně přístupných pralesních oblastech. Zdejší chudé venkovské obyvatelstvo ohrožují střety mezi povstaleckými skupinkami a konžskou armádou. Roste počet vnitřních uprchlíků, řada z těchto lidí se mnohdy nemá kam vrátit.

Napjatou situaci výrazně komplikuje to, že na stovky tisíc obyvatel zde připadá jen několik doktorů a zdravotnická střediska často nemají ani záchody, tekoucí vodu nebo elektřinu. Člověk v tísni proto v Jižním Kivu pomáhal školit zdravotní personál, opravoval stávající střediska nebo budoval nová a dodával do nich potřebné léky.

Díky Klubu přátel jsme mohli v roce 2014 podpořit práci zdravotníků v desítkách středisek v oblasti Lulingu. Během roku střediska poskytovala péči za snížené ceny všem místním obyvatelům. Uprchlíci, rodiny bez domova nebo znásilněné ženy pak měli péči zcela zdarma.

Začali jsme také s vyhledáváním těžce podvyživených dětí a díky Vaší podpoře jsme dokázali více než 300 podvýživou ohrožených dětí vyléčit. Protože střediska pomáhají při prevenci šíření epidemií nebezpečných nemocí, bylo klíčové, že jsme do nich dodali léky, které pomohly téměř dvěma tisícům pacientů.

Léčba těžké podvýživy u dítěte trvá zhruba 2 měsíce. Maminka s ním po tuto dobu dochází každý týden do zdravotnického střediska, kde dítě dostává speciální terapeutickou výživu. „Velká část dětí má ještě k tomu nějakou chorobu typu malárie nebo neléčeného průjmu.

FOTO: PETR SCHMIED

FOTO: PETR SCHMIED

FOTO: ARCHIV ČVUT

Tyto nemoci přispěly k jejich podvýživě, a je proto potřeba je co nejrychleji léčit,“ upřesňuje šéfka naší mise v Kongu Michala Sedláčková s tím, že v případě doprovodných komplikací musí být dítě hospitalizováno.

JIŽNÍ SÚDÁN – POMOC VE VÁLKOU ROZDĚLENÉ ZEMI

Řada Súdánců před desítky let trvajících boji utekla do sousedních zemí. Poté, co jih Súdánu vyhlásil nezávislost, se mnozí z nich vrátili do svých domovů, které však někdy již neexistovaly. Tito lidé pak zůstali uvězněni v desítkách až stovkách „táborů navrátilců“ nebo v provizorním ubytování u místních rodin. Dnes nemají prakticky žádné možnosti obživy, stali se svým způsobem občany druhé kategorie.

Díky Klubu přátel jsme v uplynulém roce opět pomáhali na severu země v provincii Severní Bahr-el-Ghazal, kde je lidí s podobným osudem nejvíce. V rámci naší širší pomoci jsme díky Klubu přátel pomohli 300 chudým domácnostem.

Jednalo se o ty nejzranitelnější rodiny v oblasti – domácnosti, kde se starají o někoho s postižením, nebo například vdovy. Učili jsme je, jak si přilepšit pěstováním vybraných druhů zeleniny. Okru, rajčata nebo kapusta, které na svých skromných políčkách lidé posléze vypěstovali, byly mnohdy první úrodou, kterou tito lidé sklídili od doby, kdy odešli do exilu před 20 lety.

V Severním Bahr-el-Ghazalu jsme rovněž pomohli 4 školám a 1 místní klinice tím, že jsme budovy vybavili zařízením na zachytávání dešťové vody. Užitek z toho má více než 2 000 lidí, kteří teď pijí nezávadnou vodu. Zároveň se jim zlepšily i jejich hygienické podmínky.

FOTO: TOMÁŠ KUBEŠ

FOTO: PAVEL MURŮN

FOTO: ROLAND BRÖCKMANN

Zatímco sever země je poměrně klidnou provincií, oblast kolem hlavního města Juby byla naplno zasažena konfliktem, který vypukl na podzim 2013. Boje vyhnaly z domovů až 2 miliony lidí, z nichž většina se stala uprchlíky ve své vlastní zemi. Díky Klubu přátel jsme pomáhali ve dvou uprchlických táborech v Jubě celkem 3 750 rodinám. Dodávali jsme sem léky, cisterny táborům pravidelně vozily pitnou vodu a zasazovali jsme se také o zlepšení hygienických podmínek pro místní lidi (například svážením odpadu nebo zřízením umývárén).

POMOC PO POVODNÍCH V KAMBODŽI

V roce 2013 zasáhly ničivé povodně rozsáhlé oblasti střední a jižní Kambodže. Vyžádaly si dvě stě životů a přes 1,7 milionu obyvatel vyhnaly z domovů. Protože v zemi máme stálou misi, mohli jsme díky Klubu přátel začít pomáhat v provincii Pursat, jedné z oblastí zpustošených velkou vodou.

S pomocí dobrovolníků jsme ve 46 vyplavených vesnicích vybrali 600 rodin, jež od nás následně dostaly pomoc. Jednalo se o nejhůře zasažené domácnosti, které byly zároveň nejchudšími v dané komunitě, a proto se obtížně vypořádávaly s následky velké vody. Díky naší podpoře si mohli lidé bezprostředně po katastrofě nakoupit zásoby jídla nebo provést nejnutnější opravy svých poškozených domů.

Aby byli místní příště méně zranitelní, učili jsme vesnické výbory, jak být na další povodně co nejlépe připraveni a jak co nejlépe posílit systém včasného varování. Na dvaceti místech jsme mimo jiné instalovali vodočty, které je budou varovat v případech, když voda začne nebezpečně stoupat.

FOTO: PAVEL MUROŇ

FOTO: JIŘÍ PASZ

FOTO: ARCHIV ČVUT

BOJ SE SUCHEM V ETIOPII

Když do oblasti Borena na jihu Etiopie nedorazily v květnu pravidelné sezónní deště, znamenalo to pro zdejší lidi velký problém. Většina vodních zdrojů v oblasti vyschla, cesta ke studni se tak mnoha rodinám protáhla na několik hodin a zdejší početná komunita pastevců neměla dost vody ani na to, aby udržela svá zvířata naživu. Člověk v tísní se proto rozhodl pomoci.

Díky humanitárnímu fondu Klubu přátel jsme opravili nefunkční vodní vrt v oblasti Yabello. Po několika měsících tak opět začal dodávat vodu pro více než 7 000 zdejších obyvatel. S pomocí lidí z místních komunit jsme také obnovili 4 přírodní nádrže na dešťovou vodu. Poté, co konečně do Borena dorazily deště, zaplnily se tyto nádrže vodou a slouží tak jako neocenitelný zdroj užitkové vody pro více než 13 000 lidí v jejich sousedství. Navíc pomohou tomu, aby další období sucha nedopadlo na místní tak tvrdě.

VELKÁ VODA NA BALKÁNĚ

O tom, že má přijít velká voda, jsme se dozvěděli bezprostředně před evakuací. S sebou jsme si vzali jen to nejnnutnější. Tak popisovala květnové záplavy v Bosně a Srbsku řada lidí z těch, jimž povodeň poničila dům nebo vyplavila byt. Pohroma postihla v obou balkánských zemích celkem milion obyvatel a vyžádala si bohužel i 50 lidských životů. Voda v některých obcích zalila domy až do výšky čtyř metrů, vážně poničena byla řada škol.

Díky Klubu přátel jsme mohli na místo téměř okamžitě vyslat kolegy se zkušenostmi z českých povodní. 1 500 nejvíce postižených rodin v Srbsku a 1 000 v Bosně dostalo materiální pomoc.

FOTO: CAMILA GARBUTT

FOTO: CAMILA GARBUTT

FOTO: REUTERS

Rozdávali jsme především věci nutné na bezprostřední odklizení škod – kyblíky, lopaty, pytle nebo čisticí prostředky a dezinfekci. V bosenském Doboji jsme organizovali týmy, které s pomocí tlakových čističů myly vyklizené domy. V terénu pracovaly celkem 3 týdny. Pomohli jsme také s opravou školy, kam chodí celkem 200 žáků.

PODPORA LIDSKÝCH PRÁV

Jako každý rok byla i loni čtvrtina prostředků Klubu přátel určena na přímou pomoc disidentům, politickým vězňům a jejich rodinám, nezávislým aktivistům a novinářům. Podrobnou zprávu o této pomoci Vám přineseme v březnu, níže proto uvádíme jen krátký souhrn naší pomoci.

Kuba

Práce nezávislých novinářů na „Ostrově svobody“ je nebezpečná a vyžaduje velkou dávku osobní odvahy. Proto podporujeme činnost místních neoficiálních tiskových agentur a v nich sdružených žurnalistů. Někteří z nich pravidelně publikují své blogy také na českých novinových serverech. Kromě toho spolupracujeme s dalšími aktivními lidmi z kubánské občanské společnosti a podpořili jsme jejich činnost v nejrůznějších oblastech – například při snaze o rozvoj nezávislého vzdělávání, alternativní kultury nebo při osvětě týkající se lidských práv.

Ukrajina

V reakci na rostoucí násilí a ozbrojené střety mezi demonstranty a policií na začátku loňského roku jsme do Kyjeva vyslali tým lékařů, který ošetřil desítky raněných. Koordinovali jsme také převoz 39 těžce zraněných k ošetření do ČR.

FOTO: REUTERS

FOTO: ADAM LERNER(Flickr)

FOTO: IVAN BANDURA(Flickr)

Protože na Ukrajině pro ně v danou chvíli nebyla možnost adekvátního ošetření, radě těchto lidí jsme tak pomohli zachránit život.

Po anexi Krymu a vypuknutí bojů na východě Ukrajiny jsme pomáhali uprchlíkům z Krymu a také jsme podporovali nezávislé novináře.

Libye a Egypt

V Egyptě, který po sérii zvratů opět drží pevně v rukou armáda, spočívá často jediná obrana proti porušování lidských práv v drobné práci nezávislých právníků a občanských iniciativ na místní úrovni. Také proto jsme zde díky Klubu přátel spolupracovali s 60 právníky, učili je, jak nejlépe monitorovat dodržování lidských práv ve svém okolí, a pokryli jsme také soudní výlohy během 50 případů, kterých se „naši“ právníci účastnili.

Libye se stále nachází na prahu občanské války. S narůstající mocí různých ozbrojených skupin se práce místních aktivistů stává čím dál nebezpečnější. Nezřídka se ocitají v ohrožení života. Díky Klubu přátel jsme pomohli dopravit čtyři lidi, jimž hrozilo největší nebezpečí, do dočasného azylu v cizině. Pomohli jsme jim také překlenout první týdny strávené mimo Libyi.

Ázerbájdžán

Odhaduje se, že v ázerbájdžánských věznicích pobývá momentálně asi 100 vězňů svědomí. Režim útočí na obránce lidských práv, opoziční politiky, nezávislé novináře a disidenty v míře, kterou země dosud nezažila. Díky Klubu přátel jsme mohli pomáhat radě těchto politických vězňů a jejich rodinám. Podmínky ve věznicích jsou velmi tvrdé. Rodiny zadržených se jim proto snaží alespoň pravidelně nosit jídlo, léky nebo hygienické potřeby.

FOTO: IVO DOKOUPIL

FOTO: ARCHIV ČVT

FOTO: MEHMAN HUSEYNOV

Venezuela a Nikaragua

V obou těchto zemích Latinské Ameriky je méně a méně svobody. Člověk v tísní proto začal v uplynulém roce spolupracovat s místními organizacemi a naším cílem je co nejvíce podpořit místní občanskou společnost. Proto jsme v obou zemích pomohli například s projekcemi filmů s lidskoprávní tematikou.

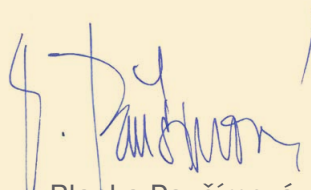
Severní Kavkaz

V severokavkazských státech pracují obhájci lidských práv pod obrovským tlakem a s oprávněnými obavami o vlastní bezpečí. V regionu panuje bezpráví a beztréstnost pro ozbrojené složky, které si nezřídka mučením vynucují smyšlená doznání. Člověk v tísní s podporou Klubu přátel pomáhal lidem, kteří se zastávají obětí těchto excesů, monitorují situaci nebo o ní veřejně kriticky hovoří. Těmto odvážným aktivistům, jejichž práce je nesmírně psychicky vyčerpávající, také poskytujeme profesionální psychosociální podporu a možnost odpočinku v prostředí mimo Kavkaz.

Ještě jednou děkujeme za Vaši přízeň! Díky dárcům, jako jste Vy, získávají každý den konkrétní lidé naši pomoc.

Také v roce 2015 budeme pomáhat těm nejohroženějším a opomíjeným lidem v mnoha zemích světa a úspěch našeho snažení bude do značné míry záviset na Vaší štědrosti a dlouhodobé podpoře. Doufáme, že se na Vaši trvalou podporu budeme moci spolehnout i nadále.

S úctou

Blanka Paušimová
koordinátorka Klubu přátel

Klub přátel, Člověk v tísní, o. p. s.

Šafaříkova 24, 120 00 Praha 2, tel.: (+420) 226 200 439

Číslo bankovního účtu Klubu přátel: 44 55 44 / 0300 (ČSOB)

e-mail: kp@clovekv tisni.cz

www.klubpratel.cz

FOTO: ARCHIV ČVT

FOTO: JAN MRKVIČKA

FOTO: JAN MRKVIČKA